

Folketingets Lovsekretariat

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
post@sm.dk
www.sm.dk

Sagsnr.
2025 - 4480

Doknr.
37343625

Dato
25-08-2025

Medlem af Folketinget Karina Adsbøl (DD) har d. 18. august 2025 stillet følgende spørgsmål nr. S 1370 til social- og boligministeren, som hermed besvares.

Spørgsmål nr. S 1370:

"Under henvisning til artiklen »Sårbare børn bliver i stigende grad anbragt sammen med kriminelle under fængselslignende forhold« bragt i Information den 13. august 2025 mener ministeren så, at systemet fungerer tilfredsstillende, og hvad agter ministeren at foretage sig, såfremt ministeren ikke finder, at det er tilfredsstillende? (Spm. nr. S 1370)."

Svar:

Jeg vil først og fremmest slå fast, at det berører mig, når jeg som social- og boligminister læser historierne i medierne om børn og unge, der mistrives på deres anbringelsessteder. Når vi som samfund anbringer børn og unge, har vi også ansvaret for at sikre dem en tryk barndom og ungdom.

Jeg er meget optaget af, at anbringelsesstederne har en kvalitet, så de kan rumme de børn og unge, der bliver anbragt der, og imødekomme deres behov. Det gælder ikke mindst de sikrede døgninstitutioner, som rummer børn og unge ofte med komplekse og sammensatte udfordringer. Derfor er jeg også glad for, at regeringen og et bredt flertal af Folketingets partier i foråret blev enige om en aftale om en samlet 10-årsplan for psykiatrien, som bl.a. indeholder et initiativ om bedre tilbud til børn og unge i udsatte positioner. Her skal man se på, hvordan de specialiserede sociale tilbud kan styrkes. Den konkrete løsning skal bygge på et fagligt forarbejde, som varetages af Social- og Boligstyrelsen med inddragelse af relevante aktører.

Det er kommunerne, der træffer afgørelse om valg af konkret anbringelsessted til et barn eller ung. Det er derfor også kommunernes ansvar at sikre det rette match mellem barnet eller den unge og anbringelsesstedet. I den forbindelse skal kommunen vælge det anbringelsessted, der bedst kan imødekomme barnets eller den unges behov. Kommunen skal altid have barnets tarv som omdrejningspunkt for denne vurdering.

Jeg vil i den forbindelse gøre opmærksom på, at børn og unge alene kan anbringes på en sikret døgninstitution, når det anses for absolut påkrævet, fordi de er til fare for sig selv eller andre, eller fordi de på anden vis har behov for

intens socialpædagogisk behandling, jf. barnets lov § 62. Et barn eller en ung placeres således kun her, hvis de har behov for at bo på et sted med de særlige rammer, som en sikret døgninstitution kan tilbyde, og som ikke kan sikres på et mindre indgribende anbringelsessted.

Kommunen har derudover pligt til at føre et personrettet tilsyn med barnets eller den unges anbringelse og løbende sikre, at den fortsat lever op til dens formål.

Det er endvidere kommunerne, der generelt har forsyningsansvaret i forhold til at sikre, at der er de anbringelsessteder og det antal pladser, der er behov for. Når det kommer til de sikrede døgninstitutioner, drives syv ud af otte institutioner af regionerne. Den sidste drives af Københavns Kommune. Det er dermed regionerne og Københavns Kommune, der etablerer og udvikler de konkrete rammer på de enkelte institutioner. I den forbindelse kan jeg endvidere oplyse, at KL har oplyst til Social- og Boligministeriet, at KL's Koordinationsforum på møde den 5. februar 2025 har bakket op om, at der igangsættes etablering af ti ekstra pladser på de sikrede døgninstitutioner.

Endelig kan jeg oplyse, at det er socialtilsynet, der godkender de konkrete tilbud, og som derudover fører et driftsorienteret tilsyn. Socialtilsynet foretager således en samlet, faglig vurdering af, om et anbringelsessted, fx en sikret døgninstitution, har den fornødne kvalitet henset til tilbuddets karakter og målgruppe.

Et helt afgørende element i socialtilsynets godkendelse og driftsorienterede tilsyn med anbringelsesstedernes kvalitet, fx de sikrede døgninstitutioners, er, at institutionerne arbejder systematisk med faglige tilgange og metoder i forhold til tilbuddets målgruppe. Der skal være en tydelig målgruppebeskrivelse, og institutionerne skal kunne redegøre for, hvordan og i hvilken grad de valgte metoder bidrager til konkrete mål for målgruppen og det enkelte barn eller den enkelte unges udvikling og trivsel.

Afslutningsvis vil jeg gerne gentage, at dette er et område, jeg ønsker at følge tæt. Der er ingen tvivl om, at vi skal se på, hvordan vi kan forbedre rammebetingelserne på de specialiserede sociale tilbud generelt, herunder også de sikrede døgninstitutioner. Jeg ser derfor frem til resultaterne af det igangsatte faglige arbejde i regi af psykiatriplanen. Dette er afgørende for at sikre bedre beskyttelse af de børn og unge, der anbringes her.

Med venlig hilsen
Sophie Hæstorp Andersen
Social- og boligminister